

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν... 20
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Αἰτήσεις πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν, μὴ συνοδευόμεναι ὑπὸ τοῦ τιμηματός τῆς συνδρομῆς, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

ΡΗΤΟΡΕΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

[Ἰ. Π. ΙΓΝΑΤΙΟΥ Γ. ΜΟΣΧΑΚΗ Ἑφηγητοῦ τῆς Θεολογίας].

Ἡ Π. Δ. εἶναι ἡ πληρεστάτη φιλολογία· διότι ἐν πληρεστάτῃ τελειότητι περιλαμβάνει ἀμφοτέρω τὰ στοιχεῖα πάσης φιλολογίας, ἥτοι καθολικότητα καὶ ἐθνικότητα, ἀκινήσιαν καὶ πρόοδον, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον. Ἡ Π. Δ. εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν, τὸ παγκόσμιον βιβλίον. Περιλαμβάνει τὴν ἱστορίαν, τὴν θρησκείαν, τὴν νομοθεσίαν, τὴν φιλοσοφίαν, τὴν ποίησιν τοῦ κόσμου. Πληροὶ πάσας τὰς χρεῖας τῆς τε καρδίας καὶ τοῦ πνεύματός, οὐδεμίαν δ' ὑπάρχει ἐν τῷ βίῳ περίπτωσις, πρὸς ἣν δὲν ἀπαντᾷ ἐν τῇ Π. Δ. στίχος τις πληρέστατα προσαρμοζόμενος καὶ οἰονεὶ ἰδιαίτατα δι' αὐτὴν γεγραμμένος. Τοιαύτη οὖσα ἡ Π. Δ. πρὸς ἅπασαν τὴν ἀνθρωπότητα, πρὸς τὸν ἰουδαϊκὸν λαὸν εἶναι τὸ πληρέστατον ἐθνικὸν μνημεῖον, ἐν ᾧ ὑπάρχει ἡ νομοθεσία αὐτοῦ καὶ ἡ ἱστορία, τὰ ἥθη, ἡ πίστις καὶ αἱ ἐλπίδες αὐτοῦ, ἡ ῥητορεία καὶ ἡ ποίησις, τὸ παρὸν αὐτοῦ καὶ τὸ μέλλον. Πρὸς δὲ τὴν χριστιανικὴν διδασκαλίαν ἡ Π. Δ. εἶναι ὁ πρόδρομος τοῦ χριστιανισμοῦ, εἶναι αὐτὸς ὁ μέλλων χριστιανισμὸς. Εἰς τὸν χριστιανὸν ῥήτορα ἡ Π. Δ. γίνεται ἀέναντος πηγὴ ἐξόχου καὶ ἰσχυρᾶς ῥητορείας. Ἄν δὲ ἀπαντῶσιν ἐν αὐτῇ πολλαὶ λέξεις, ἔννοιαι καὶ εἰκόνες, φαινόμεναι ὅτι ἀντίκεινται ὅπως εἰς τὰς περὶ καλοῦ θεωρίας ἡμῶν, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι ἡμεῖς, ὠρισμένους ῥητορικῆς κανόνας προδιαγράφοντες, οὔτε τὴν χώραν ἀναλογιζόμεθα, οὔτε τὸ κλίμα, οὔτε τὸ εἶδος τῆς θεωρίας, οὔτε τὸν ἰδιαιτερόν τοῦ σκέπτεσθαι τρόπον τοῦ λαοῦ, δι' ὃν καὶ ἐν ᾧ ἐγράφησαν. Καὶ αὐτὸ τὸ ὕψος τῆς Π. Δ. δὲν εἶναι τὸ μεταφυσικὸν ἐκεῖνο ὕψος, τὸ προσερχόμενον ἐκ τῆς ἐμβρυοῦς παρατηρήσεως τῆς οὐσίας τῶν ὄντων, ἀλλ' ἐκ τῆς παρατηρήσεως παντὸς αἰσθητικῶς μεγάλου καὶ ἐξέ-

χου, ὅπερ ἀποδίδεται ἔπειτα εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς ἄλλα ὄντα. Τὸ μεγαλεῖον ἐγκτεταται ἐν τῇ παραστάσει τῆς λέξεως μᾶλλον ἢ ἐν αὐτῇ τῇ λέξει. Οὕτω πολλὰ πράγματα παρίστανται ἐν τῇ Π. Δ. ἠθικὰ, ὠραία καὶ ἰσχυρὰ, καὶ τοὶ ἀντίκεινται ὅπως εἰς τὰς περὶ καλοῦ καὶ ἰσχυροῦ τῆς ἐκφράσεως ἰδέας ἡμῶν. Δὲν θέλομεν να εἰπώμεν, ὅτι εἶναι ἀξία μιμήσεως ἐκφράσεις τοιαῦται, ἀντικείμεναι καὶ εἰς τὰς ἰδέας ἡμῶν αὐτῶν καὶ εἰς τὰς ἰδέας τῆς ἐποχῆς· θέλομεν ἀπλῶς νὰ ὑποδείξωμεν, ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ ἐκφράσεις αἱ ἥμισυ ἐπιτυχεῖς φαινόμεναι ἦσαν εἰς τὸν τότε ἀναγνώστη σαφεῖς ἅμα καὶ ἰσχυραί.*

Ἡ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Καλλιτεχνία.

Ἴσως ἡ μᾶλλον ἐλκύνουσα τοὺς ἐπισκεπτομένους τὰ Παρίσια, ἐστὶν ἡ ἐξαιρετικῶς πλουσία συλλογὴ ζωγραφικῶν καὶ πλαστικῶν εἰκόνων συλλεχθειῶν ἐκεῖ ἐξ ὅλων τῶν μερῶν τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, παρεχομένης οὕτω πλήρους ἐκθέσεως τῆς εὐρωπαϊκῆς ζωγραφικῆς καὶ γλυπτικῆς τῶν ἡμερῶν μας ὑπὸ μίαν στέγην. Εἰσερχόμενος τις διὰ τῆς μεγάλης κλίμακος ἐρχεται ἀμέσως εἰς τὴν κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς αὐτοκρατορίας καλουμένην τῆς Τιμῆς Αἰθουσαν. Πρῶτον ἀπαντᾷ περὶ τὴν ἡμίσειαν δωδεκάδα ἐκτεταμένων συνθέσεων ζωγραφικῆς. Ὁ Θεὸς τοῦ *Vilbert*. Ἀπέναντι αὐτοῦ βλέπει τις πολλοὺς μελετῶντας τὴν πολύπλοκον ταύτην σύνθεσιν. Ἡ Γαλλία μελανεῖμων θεωροῦσα τὸν νεκρὸν τοῦ σεβασμίου πολιτικοῦ, ἀνακειμένου ἐπὶ πορφυροῦ στρώματος μετὰ τὴν γαλλικὴν σημαίαν ἐρριμένην ἐπ' αὐτοῦ. Τὸ ἄνω μέρος τῆς πολυδαίδαλου συνθέσεως παρέχει τὴν θέαν μαχῶν, λιτανειῶν κτλ. συμβάντων ἐν τῷ μακρῷ βίῳ τοῦ πολιτικοῦ καὶ ἱστορικοῦ. Ὁ χρωματισμὸς εἶναι μᾶλλον τοιοῦτος οἷος νὰ προξενεῖ ἐντύπωσιν ἢ λεπτότα. Ὁ γράψας τὴν

* Περὶ τῆς Ῥητορείας τῆς Ἁγίας Γραφῆς.

πρός την καθήκλαν από την οποίαν αυτή ήδη έσηκώθη και δεικνύουσα τὸ χαρτίον εἶπε,

«Γράψον, γράψον ταχέως! πρόκειται περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ πατρός μου!»

«Τὶ ἔκαμεν ὁ πατήρ σου;»

«Τίποτε δὲν ἔκαμε· ἀλλ' εἶναι εἰς τῶν εὐγενῶν. Ἀλλὰ γράψον.»

δάκρυα τῆς Ἀλίνης ἤρχισεν νὰ κλαίη καὶ αὐτὴ. Ἐγράψε λοιπὸν ὅ,τι ἡ Ἀλίνη ὑπηγόρευεν. Οὕτως ὁ Δάντων ἐτήρησε τὴν ὑπόσχεσιν του καὶ ὁ Μαρκήσιος Κουλάγγης ἀπελύθη. Ἀφοῦ δὲ συνήγαγε τὰ συντρίμματα τῆς περιουσίας του, μετέβη εἰς τὴν Κομβλέντην, ὅπου διῆγεν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἐν εὐδαιμονίᾳ φαιδρυνόμενος ὑπὸ τῆς ἀγάπης τῆς θυγατρὸς του, ἣτις ἔμαθε, καὶ περὶ τούτου

Ἡ Ἀλίνη ἐξαιτουμένη τὴν συγχώρησιν τοῦ πατρός της.

«Εἶναι εὐγενής; Ἄ! ὁ θεὸς μου θὰ με ἐπιπλήξῃ, διότι δὲν ἀγαπᾶ τοὺς εὐγενεῖς.»

«Τίς εἶναι ὁ θεὸς σου;»

«Ὁ παλιῆς Δάντων,» ἀπήντησεν ἡ μικρὰ κόρη.

«Μὴ φοβοῦ λοιπὸν, διότι αὐτὸς ἀπεφάσισε τὴν συγχώρησιν του,» εἶπεν ἡ Ἀλίνη.

Ἡ μικρὰ κόρη ἐδίσταζεν ἔτι· ἀλλὰ βλέπουσα τὰ

οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν πρέπει νὰ ἔχη ὁ ἀναγνώστης, ταχέως νὰ γράφῃ καλῶς καὶ μάλιστα νὰ ἀναγινώσκῃ τὰς θλιβεράς λεπτομερείας τῶν κινδύνων ἐξ ὧν μετὰ δυσκολίας διεσώθη ὁ πατήρ της.

Ο ΝΟΒΙΛΙΓΚ

Ὡς εἶναι γνωστὸν τῇ 2 Ἰουνίου (ν) δευτέρα ἀπόπειρα ἐγένετο κατὰ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας εὐτυχῶς ἀποτυχοῦσα. Τὴν εἰκόνα τοῦ ἀποπειραθέντος Νόβιλιγκ παραθέτομεν σήμερον προστιθέντες καὶ σύντομον βιογραφίαν αὐτοῦ.

Ἐγεννήθη οὗτος τῇ 10 Ἀπρ. 1848 ἐν Κόλνῳ τῆς ἐπαρχίας τοῦ Ρόζεν. Ὁ πατήρ του εὐπορῶν πως, παρέσχεν αὐτῷ ἀνατροφὴν λίαν ἐπιμελημένην· ἐσπούδασε τὴν γεωργικὴν καὶ πολιτικὴν οἰκονομίαν· καταγίνας συγχρόνως εἰς τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἱστορίαν τοῦ δικαίου. Ὁ Νόβιλιγκ διεκρίθη ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Χάλλης καὶ τῆς Λειψίας διὰ τοῦ ζήλου του καὶ τὸν πρὸς ἐργασίαν πόθον του. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1877 μετέβη εἰς Λονδίνον, Βελγικὴν, Γαλλίαν, Ἑλβετίαν καὶ Αὐστρίαν, ἐπανῆλθεν δὲ εἰς Γερμανίαν, προτιθέμενος νὰ γράψῃ μελέτην πρακτικὴν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Γερμανίας. Ἐξημμένος διασώτης τῶν σοσιαλιστικῶν ιδεῶν ἐφοῖτα εἰς τὰς τῶν σοσιαλιστῶν συναθροίσεις πολυλάκις λαμβάνων καὶ τὸν λόγον.

Τρεῖς ἐκ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ εἰσὶν ἀξιωματικοὶ τοῦ πρῶσικοῦ στρατοῦ· ὁ τέταρτος δὲ πρὸ ὀλίγου ἐτελείωσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Χάλλης, καταγίνεται δὲ ἐν Σαξωνίᾳ ἐπὶ τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας. Εἶναι μικροῦ ἀναστήματος, ἀλλ' εὐρωστος, λίαν δὲ ἐπιμελημένος καὶ κομψὸς περὶ τὸν ἱματισμὸν καὶ τοὺς τρόπους.

Ἡ ΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΑΙΣΙΝ ΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ

Διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν μαθημάτων τῆς φυσικῆς ἱστορίας.

(Ἰπὸ Ε. Α. ΚΕΧΑΓΙΑ.)

Οὐχὶ σπανίως ἀκούει τις μέμψεις κατὰ τῆς ἐπιστημονικῆς τῶν φυσικῶν μαθημάτων διδασκαλίας· ὅτι δὴθεν ἡ τοιαύτη διδασκαλία δὲν δύναται ὀλικὴν τινα ἐποπτικὴν ἀντίληψιν τῆς καθόλου φύσεως νὰ παρά-

σχη τοῖς παισὶ, διότι ἐπὶ λεπτομερειῶν ἀτχολομένη, ἐν οἷς πλανώμενος ὁ νοῦς δὲν δύναται νὰ μεταρσιωθῇ ὑψηλότερον, ἵνα καθολικωτέρην τιὰ τῆς φύσεως ἀποψιν πορισθῇ, τὴν ἀμβλυσιν τοῦ ἐλευθέρου πρὸς τὸ καλὸν αἰσθήματος τοῦ παιδὸς κατεργάζεται. Διότι συνήθως ἀπαντᾷ τίς τινας μὲν, οἵτινες τὸ κομίζοντὴν ποικίλην ἐαρινὴν αὐτοῦ στολὴν δένδρον ἀξιούσι βλέμματος μόνον, ἵνα ἐπὶ τοῦ κορμοῦ αὐτοῦ κἀνθαρὸν ἢ παρόμοιον ζῶον ἀνακαλύψωσιν· ἄλλους δὲ, οἵτινες ἐνώπιον θέας μεγαλοπρεποῦς καὶ μαγευτικῆς τοπίου τινός, κύπτοντες τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, ἐνασχολοῦνται ἐπὶ

βροῦαν. Ὁμολογητέον ὅμως ὅτι εἶνε ζήτημα, ἐὰν ἡ ἡδονὴ τοῦ πρὸς πᾶσαν θελκτικὴν τοπιογραφικὴν θέαν· τί θείον! ἀνακράζοντας, εἶνε μείζων ἢ ἡ τοῦ φυσιοδίφου. Εἶνε ὅμως ἐπίσης ἀναντιρρήτων ὅτι γονεὺς ἢ παιδαγωγός, ὅστις τὸν παιδα δὲν ἀγεῖ ὑπεράνω τῶν λεπτομερειῶν τῆς ὕλης, ἵνα ὀλικὴν τινα αἰσθητικὴν ἀποψιν ὄλου τινος πορισθῇ, ὁμοιάζει τῷ μικρολόγῳ διδασκάλῳ, ὅστις κατατρέφει τὸν πολῦτιμον τοῦ παιδὸς χρόνον εἰς μικρολόγους

ταν πρώτον εξάγεται του υδάτος συλλαμβανομένου.

Είπομεν εν έτέρω κεφαλαίω περι του καλύμματος των άστακών και καρκίνων. Υπάρχει εν είδος καρκίνου καλυμμένου καρκίνος ο έρημίτης ουδέν κάλυμμα έχον επί της ούρας του ως έχει επί των άλλων μερών του σώματός του, υπόκειται επομένως εις βλάβην εκτός εάν κατά τινα τρόπον την φυλάσση. Τίθησιν λοιπόν αυτήν εντός άστράκου υπερ εύρίσκει, είτα δέ περιφέρεται σύρον αυτό όπισθεν του. Αύξανόμενου, η ούρα καθίσταται λιάν μεγάλη δια τδ άστρακον, άμα δέ ως αισθανθή τδ άστρακον στενεύον, εξάγει εκείθεν την ούραν του και μεταδίνει εις ζήτησιν έτέρου άστράκου τδ όποιον πρώτον δοκιμάζει ινα ίδη εάν προσαρμόζεται. Πολλάκις δύο εκ των καρκίνων τούτων έρχονται επί του αυτού άστράκου, διαπληκτιζόμενοι περι αυτού.

Κύρ Συντάχτη της «Αθηνάϊς.»

Παρακαλώ να βάλης στην αξιόλογη εφημερίς σου τούτα που σου γράφω, προς άπαρτησις γιά τδ παιγνίδι των τριάντα πουλιών πουτταρ στο δέντρο.

Άφ' τδ τριάντα τδ πουλιά τέσσερ' άν σκοτωθήκαν, Εικοσιέξη ζωντανά σωστά μάς άπομείκαν. Γιάτος γιάδδ ο λογαριασμός βέβιος, έτσι κάνει! Άγλυφα ζερ κ' έγώ φτωγός λιγοπολύ μελάνι! Άμ' τί θαρρείς που δέ θά βρω τόσο μικρό να πράμα; Και μου τδ τίναξες μπροστά, σάν νάταν μέγα θάμα! Γρωνίζω και άφαιρέσις, ξερω και να σουμάρω. Κι' άπάνω στη διαίρεσις βραβείο έχει πάρω. Μώρ' δέ μου βάζεις τδ γυαλιά! γιάτ' είμαι διαβασμένος. Δέ με γελάς! κι' άν ήσαι σύ και πδν γραμματισμένος! Μά όλ' αυτά είναι σωστά κι' άς μη πολυλογούμε. Γιατί καθώς πηγαινουμε την άκρα δέ θά βρούμε! Εικοσιέξη ζωντανά είπαμε άπομείκαν. Μά γιά να γδούμε τώρ' αυτά στο δένδρο άν έμείναν; Έδώ σέ δέλω, κάθουρα

Πώς να πηδάς στα κάρβουνα!

Τά τέσσερα σκοτώθηκαν και πέσαν στο χορτάρι. Πώς να σταθούν χωρίς πνοή τδ δόλια στο κλωνάρι; Κι' άφ' τδ άλλα έπετάξανε τδ είκοσι και πέντε. Γιατ' ως άκούσαν τή βροντή, τδ πήγε πέντε πέντε! Μόν' τδνα πουτταρ κι' Όμηρος — τυφλό, τρισκοτισμένο — Και δέν είδε πώς πέταξαν τδ άλλα τδ καυμένο. Ήχε δέ κι' άλλη έλλειψις εις των αυτιών τδ μέρος, — Ωσαν ο φίλος Πανταζής ο παιγνιδάρης γέρως — Κ' έτσι τ' έρωμ δέν άκουσε τδ βρόντ' άφ' τδ τουφέκι, Σαμπώς δέ νεύθει ο κουφός και τόπ' κι' άστροπελέκι! Αυτό στο δέντρ' απέμεινε μόν' μοναχό σάν γιάτα Κι' άν δέ πιστεύγης μένανε, όποιον κι' άν δέλης ρώτα! Κ.

ΠΟΙΚΙΔΑ

Η εφημερίς της Μεσσήνης Politica et Commercio, γράφει ότι τή 19 (ν) Μαΐου έγένετο έπισήμως η τέλεσις λειτουργίας εν τω ναφ του Άγ. Νικολάου του αποδοθέντος εις τούς Έλληνας, παρόντος του προξένου της Ελλάδος. Κατά την λειτουργίαν ο Αρχιμανδρίτης Δωρόθεος Σταυρίδης εξέπεμφεν εύχας υπέρ του Βασιλέως της Ελλάδος και του Βασιλέως της Ιταλίας.

Προς άποφυγήν εκρήξεως των λαμπών του πετρελαιου πρέπει αυτά να πληρουνται ολοσχερώς, διότι η εκρηξις προέρχεται εκ των αναπτυσσομένων, εν τω κενώ άνωθι του ελαιου διαστήματι, αερίων.

* * Αί εν ταίς Έλληνικαίς έπαρχιαίς καταστροφαί. — Έν συνόλω έπαθον 46 χωρία έχοντα οικίας 4132 και καλύβια 617, εξ ών έπυρπολήθησαν οικίαί 125, και 2007 έλεηλατήθησαν, και 512 καλύβια έπυρπολήθησαν. Έπι έπυρπολήθησαν 10 εκκλησίαί και έσολήθησαν η άλλως πως κατεστράφησαν έτεραι 29 εκκλησίαί και 16 σχολεία. Εκτός των άνω, έλεηλατήθησαν και διηπάγησαν αι μοναί Άγιος Ιωάννης, Προφήτης Ηλίας, Σταυρός, Ταξιαρχής εις τδ Πήλιον, πυρποληθείσης εκτός των άνωτέρα και της μονής της Σουρβιάς. Ένταυθα δέν συμπεριλαμβάνονται αι μοναί των λοιπών διαμερισμάτων εκτός των του Πηλίου.

* * Από τεσσάρων η πέντε ετών 54 εφημερίδες εξεδόθησαν εν Ιαπωνία έχουσαι μεγίστην κυκλοφορίαν. Η δια τας γυναίκας δημοσιευομένη εφημερίς έχει κυκλοφορίαν 12,000 φύλλον.

* * Κατά τδ παρελθον έτος εν ολοκλήρω τω κόσμω παράχθησαν 900,000,000 λίτραί καφέ.

* * Κατά την τελευταίαν πεντηκονταετίαν 300 νήσοι της Πολυνησίας άπεσπάσθησαν της ειδωλολατρείας άσπασθείσαι τδν χριστιανισμόν και αι γλώσσαί αυτών κατέστησαν γραπταί.

* * Πρδς προμήθειαν του έλεφαντινου όστου εις την βιομηχανίαν φονεύονται κατ' έτος 100,000 έλέφαντες, τούτο δέ ταχέως θέλει παραγάγει την απόσβεσιν του ζώου.

* * Η βασίλισσα Βικτωρία έλαβεν παρά της αυτοκράτειρας της Βρασιλίας δώρον ένδυμα, έξυφανθέν εκ του ύφραματος της μεγάλης άράχνης της μεσημβρινής Αμερικής.

* * Η αυτοκράτειρα της Ιαπωνίας εναντίον των δυναστικων έθιμων εν τή χώρα εκείνη επισκέπτεται τδ σχολεία, εργοστάσια και δημόσια γραφεία εν Κίото, προς μέγα ύφελος και τέρψιν των υπηκόων της.

* * Η αξία των γεωργικων προϊόντων της Καλιφορνίας τδ άπελθον έτος ανήλθεν εις 350,000,000 φρ., ήτοι ήνδ 1/2 φοράς μείζων της αξίας της παραγωγής του χροστού.

Αόσις Αιρίγματος Ζ!

Σταυρός—ταύρος—Ταύρος.

Έλυσαν δ' αυτό οι κκ. Ιωάν. Κρανωτής, Ιω. Δουρούτης, Δ. Ρωμαίδης και ο φιλόκαλος πισστής της «Αθηναίδος» Βασίλειος Καραμαλής.

Αόσις Γρίφου 5.

Η επανάστασις άπαιτεί ύποστήριξιν.

Έλυσαν δ' αυτών οι κκ. Ε. Δ. Ραφτόπουλος, Ιω. Κρανωτής, Ιω. Δουρούτης και ο έν Σμύρνη κ. Η. Στεφανίδης.

Τδ δέ παίγιον έλυσεν ο κ. Κ. Περ. Θεοχάρης (Πάτραί).

ΓΡΙΦΟΣ 4.

Αι da O χ τ
vñσος εν Προποντιδι
Έροι εν Ελβετία

E. A. P.